

Deel af Landet. Jeg vil derfor ønske, at det høitærede Thing vil skænke nærværende Sag en velvillig Opmærksomhed og ogsaa lade den gaae til videre Behandling. Hvis den høitærede Minister endnu idag vil, som jeg haaber, erklære sig for Lovforslaget, saaledes som han indbragte det ifjor, og at han vil modtage Loven i den Skikkelse, skal jeg tillade mig til anden Behandling at stille Forslag i den Retning. Med disse Ord skal jeg anbefale Sagen til videre Fremme.

W. Petersen: I Modsetning til de første ærede Talere skal jeg slutte mig til den Opfordring, som blev stillet af den sidste ærede Taler (C. Rasmussen) om, at Landstinget vil tage den foreliggende Sag under nøie Overveelse, idet jeg dog maa ansee det for rigtigt at lade denne Sag, som nu anden Gang er kommen til os fra Folkethinget, gaae til en nærmere Behandling her i Thinget. Det forekommer mig virkelig, at der hersker nogen Misforstaelse med Hensyn til disse Fricægter, som der her er Tale om. Naar jeg udtaler mig om denne Sag, skal jeg dog bemærke, at jeg ikke er saa nøie kjendt med Forholdene paa Landet; jeg kjender dem nærmest kun i Kjøbstæderne, men jeg tror ikke, at der kan være stor Forskjel paa Forholdene, men at Byrden maa være falden omtrent lige tungt paa Landet og paa Kjøbstæderne. Disse Kjørecægter mener jeg, man bør dele i to Slags, nemlig de frivillige og de tvungne Ægter. Hvad de frivillige Ægter angaaer, da bleve de præstereede paa den Maade — jeg taler kun om den Ægt, hvor jeg hører hjemme — at, naar der kom større eller mindre Troppesafdelinger, som vare trætte og skulde til Krigsskuepladsen, og den Commanderende ikke havde Bognpas eller Bemyndigelse til at requirere Befordring til Tropperne, saa henvendte han sig til den Bedkommende i Byen, til hvem det var overdraget at ordne den Slags Ting, og det har da aldrig manglet paa frivillige Befordringer i saadanne Tilfælde. De bleve afgivne og gjerne afgivne, idet Enhver troede dermed at opfylde en Pligt mod dem, der kæmpede for os. For den Slags Ægter kan der naturligviis ikke være

Tale om nogenjomhelst Godtgjørelse, og for dem er der heller aldrig blevet fordret Godtgjørelse. Hvad derimod de tvungne Ægter angaaer, stiller Sagen sig anderledes. Disse tvungne Ægter ere ligefrem blevne requirerede i Henhold til kongelige Forordninger, navnlig Frdn. 9de Mai 1806. Jeg har her liggende for mig en saadan Requisition; den var udstedt af den af Staten ansatte og lønede Embedsmand, som bestyrer Communens Anliggender, nemlig Borgmesteren, som har requireret Befordringen gennem det kgl. Postvæsen, i det foreliggende Tilfælde en Bagagevogn til 5te Dragonregiment. Requisitionen har den udtryffelige Paategning med Borgmesterens Underkrift: Omkostningerne for den afgivne Befordring udredes forskudsvis af Kæmmerkassen. Der staaer endvidere Dwittering fra det kgl. Postcontoir for, at Fragten er erlagt af Kæmmerkassen, og tillige er der vedhæftet en Dwittering fra den Afdeling af Militair-etaten, som har modtaget Befordringen, for, at den har modtaget den i Henhold til Forordningen af 9de Mai 1806. Der er altsaa fuldstændigt Beviis for, at Befordringen er requireret i Henhold til Forordningen, at den er præsteret, og at det dengang har været Meningen, at den skulde godtgjøres. At der af den Slags Ægter just ikke har været saa grumme saa, kan jeg bevise dermed, at der alene for Odense Byes Bedkommende i 1864 er erlagt atten Hundrede og nogle fyrgetyve Rigsdaler for saadanne Befordringer. Det er disse, som jeg tror, at der i Virkeligheden have et Netskrav og et Billighedskrav paa, at man faaer godtgjorte. Der blev vel af den første ærede Taler sagt, at det var en Skat, som engang var erlagt. Ja, det er ganske vist, det er en Skat, som engang er erlagt, men vore almindelige Skatter blive dog fordeelte nogenlunde eensartet paa alle Landets Indvaanere. Men spørger jeg, om da denne Skat er falden eens paa alle Landets Indvaanere, tror jeg, man vil svare Nei. Denne Skat er væsentlig falden paa den sydlige og nordlige Deel af Sylland og den vestlige Deel af Fyen. Det er disse Landsdele med de Kjøbstæder, hvor igjennem Routen, om jeg saa tør sige, gaaer, der have baaeret Byrden. Den er falden saa-